

herefter skulle respektere i deres regionplansarbejde, og at udviklingsrådet dertil fik tilføjet den særlige kompetence, som miljøministeren besidder i hovedstadsområdet, men ikke i resten af landet. Det var sådan set den løsning med to ben, vi skitserede.

Vi spurgte også så mindeligt, om det ikke ville være en god idé, at vi fik et papir fra centraladministrationen, hvor man forholdt sig til, hvordan en sådan model kunne beskrives i en lovtekst, hvilke fordele der ville være ved en sådan model, og hvilke bagdele der ville være ved sådan en model, som i øvrigt er fuldstændig analog med de høringssvar, der er indgivet fra Frederiksborg, Roskilde og Københavns Amtskommuner. Men på det tidspunkt var der ingen interesse for, hvad Venstre mente eller mener, for hvis jeg må sige det sådan, gad man ikke engang ulejlige sig med at få lavet det stykke papir. Derfor synes jeg faktisk, det er lidt af en uartighed at komme her bagefter og prøve at skabe det billede, at vi ikke har vidst, hvor vi stod i denne sag.

(Kort bemærkning).

Jens Hald Madsen (V):

Jeg vil sige, at som valgt i Roskilde Amt og siddende i Roskilde Byråd er det overordentlig sørgeligt at måtte se, at dette her bliver gennemført.

Hvorfor i himlens navn skal en københavnsk overborgmester bestemme, hvad vi skal foretage os ude i vores landzoner? Det er svaret til hr. Klaus Hækkerup, som lidt sent spørger Venstre, hvad der skal laves, og hvad der ikke skal laves. Det er i det hele taget sørgeligt, at et parti som Venstre, der er så stærkt repræsenteret rundt omkring i kommuner og amter, har været så ringe med i forhandlingerne, fordi det bare blev ordnet med et snuptag.

Jeg kan svare hr. Hækkerup, at vi klarer problemstillingen om landzoner og andre ting udmærket ude i amterne og kommunerne. Men her kan man vel sige, at ministeren og regeringen nu har fundet et nyt emne, hvor Danmark kan være foregangsland, nemlig foregangsland for centralisme.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Lad mig først sige til hr. Jens Hald Madsen, at det er jo rart at høre, at Venstre nu står op og beklager sig over, at man ikke har været stær-

kere inddraget, og at der ikke er taget mere hensyn til Venstre.

Men hvad var det, vi oplevede, da en Venstreindenrigsminister med et fingerknips nedlagte Hovedstadsrådet? Var det andet store kommunalpolitiske parti inddraget i nogen form for drøftelser? Eller var det bare noget, Venstre krøt igennem sammen med det flertal, de havde fået skrabet sammen med bl.a. Fremskridtspartiet her i Folketingssalen? Næh, det, der skal til, er reelle forhandlinger, hvor vi sidder og prøver hinanden af, det var det, der skulle til, og det er hykleri, når hr. Jens Hald Madsen står her og siger, at det har Venstre altid gjort, og man har altid taget hensyn til de to store kommunale partier.

Lad mig så kvittere hr. Lars Løkke Rasmussen for det svar, han gav. Det, hr. Lars Løkke Rasmussen sagde, at Venstre vil, er jo præcis det, regeringen har lagt frem, bortset fra den ændring, at man synes, regionsplanlægningen skal være overordnede retningslinjer. Det er altså det, der er Venstres politik, og det var det, jeg spurgte hr. Lars Løkke Rasmussen om: Hvad er egentlig Venstres politik på området? Hvad er det egentlig, Venstre vil? Og det, jeg har fået at vide, er, at Venstre her har præsenteret et underændringsforslag til det forslag, regeringen har lagt frem, så det vil jeg egentlig godt kvittere for.

(Kort bemærkning).

Lars Løkke Rasmussen (V):

Jeg bliver nødt til at anholde hr. Klaus Hækkerup, for det er en forkert udlægning af det, jeg sagde. Der er megen forskel mellem det, der blev sagt her, og det, jeg sagde.

I sidste valgperiode var der f.eks. 2.806 landzonesager til forskel – over 2.800 situationer, hvor ganske almindelige danskere havde brug for en landzonetilladelse for at udvide deres virksomhed, sætte en vindmølle op, indrette nogle ferielejligheder i en nedlagt udlænge, eller hvad det nu var. Det er de sager, som vi synes skal behandles i et demokratisk, direkte valgt forum, men som nu flyttes ind i et forum, der består af indirekte, indirekte, indirekte valgte politikere. Det er en stor forskel.

Der er også den store forskel, der hedder demokrati, for det er jo sådan, at når man i en amtskommune laver en regionplan i direkte dialog med borgerne, gør man det selvfølgelig med respekt for planloven og for miljøministerens udmelding. Derfor ville det være en mo-